

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 Banî Numărul

Manuscrisele nepublicate nu se înapoează

Abonamentul 10 Lei pe an

MEMORIU

ASUPRA

ADMINISTRAȚIUNII JUDEȚULUI CONSTANȚA

(URMARE)

Biserici, locale de primării etc. toate sunt făcute de locuitori cu din banii lor, dovadă de supunerea și blândețea lor; în schimb însă nimeni nu-i apără contra exploitatorilor, care furișându-se din Stambul pentru diferite motive, s-au strecurat prin sate deschidând prăvălii cu manufactură și alte nimicuri orientale, pe care le vind cu prețuri fabuloase, înșelând buna credință a locuitorilor și speculând nevoile lor.

Și lucru ne mai pomenit: toți acești străini conform art. 9 din legea organică a Dobrogei, s-au stabilit cu autorizația administrației și în cele din urmă au devenit cetățeni români, după norma dată de consiliul comunal din Constanța. Pare că ar fi o înțelegere tainică între cei de la Constanța și cei de prin sate.

Pe fapt dar comuna rurală nu există în Dobrogea, avem primar, notar și vătașei niște agenți ai sub-prefectului și nimic mai mult, e o înjghebare de paradă, care îți dă iluzia Comunei.

CONSILIUL JUDEȚIAN

Până în 1894 Consiliul Județian acest început de autonomie provincială, funcționa în condițiile legii organice a Dobrogei din 1880; consilierii aleși pe plăși câte 2 de fie-care împreună cu cei 2 numiți de guvern, sau în total 12, se adunau o dată pe an în sesiunea de toamnă și votau bugetul întocmit mai înainte de prefect; apoi alegeau din sinul lor, conform art. 42 din citata lege, care prezenta Majestății Sale Regelui un memoriu, arătând păsurile populațiilor și nevoile județului.

Afară de aceste două acte, votarea bugetului, prezentarea memoriului M.

S. Regelui, întreaga administrație județiană era lăsată pe mâna prefectului; el în calitate de comitet permanent, lucra fără nici un control din partea cui-va.

Acesta stare de lucruri durează până în 1894, când modificându-se legea consiliilor județene din țară, s'a crezut că după 16 ani de stăpânire românească, s'ar cuveni să se dea Dobrogei un început de autonomie județiană și astfel s'au instituit delegațiunile permanente și în județele acestei provincii.

Dar acesta n'a ținut mult, căci în Octombrie anul 1896, o dată cu deschiderea sesiunii de toamnă a consiliului județian, s'a suprimat și acest început de autonomie provincială desființându-se delegațiunile permanente.

Nu cunoaștem cauzele care au determinat această retragere a drepturilor Dobrogenilor, constatăm însă urmările unei asemenea măsuri.

Dacă în județul Constanța, nu s'a făcut nici o lucrare de utilitate publică, nici o îmbunătățire, vina nu este a consiliului județian ci a celor care reprezintă Guvernul Central, căci având toată puterea și toate mijloacele la dispoziția lor, pentru ce nu au făcut nimic, dar absolut nimic?

Cu puterile discreționare ce le pune la dispoziție, puteau face din acest județ un model de gospodărie și de organizare, dar n'au făcut nimic și răspunderea nu este numai a lor, ci a celor ce i-au secondat.

Dar o dată cu desființarea delegațiunilor județene, reprezentantul guvernului și anul trecut și anul acesta n'a permis nici trimiterea unei comisiuni din sinul consiliului care să arate M. S. Regelui nevoile județului, așa cum cere legea prin art. 42.

Dar aceasta pe lângă că este o rară necuviință față de Tron, mai constituie și o flagrantă încălcare de lege. O singură dată pe an reprezentanții Dobro-

gei puteau vorbi oficial cu Regele; în ultimul timp și acest drept li s'au ridicat.

Ast-fel consiliul general rămânând o umbră absolut fără nici o autoritate, iar consilierii niște figuranți, această instituție nu mai are rațiunea de a fi, afară numai dacă nu simte nevoie de a se acoperi responsabilitatea prefectului la cas de trebuință; și în adevăr așa s'a urmat de la 1880, când s'a instituit pentru prima oară consiliu județian în Dobrogea și până la 1894 când s'au înființat delegațiunile județene, care erau un pas înainte spre autonomia provincială și tot așa se urmează de la desființarea delegațiunii în toamna anului 1895.

După 18 ani de guvernare românească această provincie în loc să primească legile comune ale Țerei noastre, se întoarce la legiurile care o guvernau în momentul încorporării sale cu România.

Trist și dureros este testimoniul pentru destoinicia guvernativă a statului nostru și pentru puterea de expansiune a elementului românesc în noua provincie.

Reprezentantul guvernului cu a tot puternicia sa, având la dispoziție legi excepționale, puteri discreționare și neimpedat de nici o considerație politică se crede că e singurul mijloc nemerit de a-l da Dobrogei o administrație model.

O experiență însă de 18 ani a desmițat fundamental, această credință a zdrobit cu totul această speranță.

Și era firesc lucru să se întâmple așa.

Cei 14 prefecti care s'au perindat pe scaunul administrativ al acestui județ, nu vorbim de d-l Remus Opranu, căruia i se păstrează o neuitată aducere aminte; necunoscând și nici putând cunoaște nevoile județului și interesele ce urmărește statul din dreapta Dunării, fie aceasta din cauză că mai toți au stat

foarte puțin în capul administrației, fie că guvernul central n'a avut mîna fericită în alegerea lor, toți acești prefecți au fost nevoiți să se ia unul după altul, să întrebuinteze aceleași măsuri, aceleași procedente, care în realitate, nu erau de cît niște formalități rutinare de cancelarie, niște dispozițiuni banale comune unui biurocratism neinteligent și adesea ori asupritor, neuman și chiar necinstit.

În realitate, dar, tot aparatul administrativ se mișcă și adî se mișcă și mai mult de cît ori cînd de șefii de birouri și de secretarul consiliului județian.

Și trebuia să fie așa de oare-ce legea ne dînd prefectului alte organe de consultat, silit a fost acesta să se arunce în brațele șefilor de serviciu să se inspire de la ei și să administreze provincia cu ei și după vederile lor.

Ast-fel s'a format aci birocrația administrativă și județiană, care se impune ori cărui prefect anihilîndu-se orice inițiativă și care paralizează adesea ori chiar măsurile cele mai înțelepte ale guvernului central.

Această birocrație locală, compusă din elemente nesănătoase, recrutați la întîmplare, fără nici o cultură și cu un trecut foarte dubios, conduce adî administrația județului, prefectul este o funcțiune, sau în cazul cel mai fericit mantaua care acoperă toate turpitudinile ei.

Acești funcționari învechiți în procedentele și tertipurile unei administrațiuni necontrolate, au devenit odioși în fața întregii populațiuni de aci: ei sunt o adevărată calamitate pentru județ.

În contra unei asemenea stări de lucruri, s'a reclamat de nenumărate ori atât prefectului cît și guvernului central, dar s'a strigat în pustiu.

În sesiunea consiliului general din toamna anului 1896, cînd consilierii semnaleză prefectului actual Quintescu starea de jale și de plîns în care a ajuns administrațiunea județiană și comunală lăsate pe mîna funcționarilor prefecturii și în special a secretarului consiliului județian și a șefilor sau de serviciu. I s'a comunicat prefectului cazuri anumite, fapte concrete, săvîrșite de acești slujbași și reprezentantul guvernului așa de incurcat în mrejele lor, în cît nu numai că nu a luat nici o măsură dar și-a întors toată ura, totă rîsbunarea contra consilierilor județeni,

care au îndrăsnit să l deștepte la respectul legii și la paza datorțiilor sale.

Prigonirile cele mai violente, șiraniile cele mai patimașe și mai josnice, necunoscute pînă acum în Dobrogea și practicate pentru prima oară de actualul prefect d-l Quintescu, s'au pornit contra acestor 5 consilieri conștienți de datorțiile lor.

Dar ura și prigonirile administrațiunii s'a deslîșuit nu numai în contra consilierilor județeni, care au nefericirea să fie de obârșie din Transilvania, ci și în contra întregului neam ardelenesc, care parte din timpuri imemorabile, parte după anexarea Dobrogei au descălecat în această provincie, întemeind în dreapta Dunării o vatră românească în mijlocul atîtor limbi străine.

Sub-prefecții au ordine strașnice ca ei în persoană să întocmească listele de alegători prin comunele rurale pe anul 1897 și să șteargă din ele ce este român Transilvănean, sub pretext ca cei veniți din Transilvania sunt *străini*.

Ast-fel printr'o dispozițiune administrativă arbitrară și ilegală, 20.000 coloniști români improprietați conform legii de la 1882 și care formează comune exclusiv locuite de ei, sunt declarați ca străini. Ar putea oare răspunde d-l prefect ale cui interese apară d-sa cînd ia ast-fel de măsuri?

Este oare domnia-sa prefectul statului român?

Interesele Patriei cer ca românul să piară spre a face loc străinului?

Pe cînd românii sunt asupriți și înstrăinați în propria lor țară, *Araratul* și *Anatolia* se revarsă ca un potop peste satele și orașele Dobrogei, fără ca administrația să ia vre-o măsură, ba mai mult, acești navalitori din porturile Orientului îndată ce pun piciorul pe pămîntul Dobrogei *devin cetățeni români*, iar noi românii de origine, de sînge și de neam, suntem tratați ca străini. Pe românul din Dobrogea l'a făcut administrația *străin în țara română*.

Din cîți prefecți s'au rînduit în capul administrațiunii acestui județ, nici unul ca actualul prefect n'a importat moravuri administrative mai reprobabile, nici unul nu s'a servit ca d-sa de mijloace așa de puțin demne de un șef de administrațiune, micile sale patimi și porniri personale, fac tot miezul activității sale publice. Prin rapoarte formale a indus guvernul central în eroare insinuînd ca coloniștii români

din Dobrogea, sunt un *element de dezordine*.

A căutat dar prin mijloace piezișe să denigreze elementul național, singurul care aci reprezintă România de fapt:

Tot-d'ama Coloniștii români din Dobrogea a fost supus și devotat legilor și aședămintelor patriei române, a îndurat cu resignare neajunsurile unei administrațiuni asupritoare și fără murmur a răbdat tirania agenților administrativi.

Cînd însă reprezentanții județului au semnalat administrațiunii pasurile și nevoile populațiunii, din acel moment coloniștii români au devenit pentru d. prefect un element seditios.

Lasăm ca guvernul și țara să judece între cei 20.000 români și între administrația acestui județ.

Noi romîni atît cei de baștină, cît și cei veniți după anexare în tot-d'ama am căutat să trăim în armonie cu celelalte populațiuni ale Dobrogei și ast-fel și trăim, dar neprevădătoarea administrațiune a dat pururea prilej de iuvrajire între diferitele populațiuni Dobrogei, prin lipsa ei de tact, prin măsurile ei nechibzuite și partemitoare pentru unii și asupritoare pentru alții.

(Va urma)

DIN ZIARELE BUCUREȘTENE

CHESTIA DOBROGEI

Administrația românească, care la orașe o vedem cît e de ticaloasă, la sate e oribilă. Numai acei cari trăiesc în țară știu cîte au de suferit bieții oameni din partea unei cărmuiri nelegiuite, fără simțul dreptății, fără teamă de legi, fără respect de persoană.

Dacă în Capitală, sub ochii și sub controlul guvernului, al parlamentului, al presei, se petrec atâtea neomenii și atâtea salbatacii, dacă aci ajung ceasuri cînd legile nu mai au putere iar administrația are prea multă putere, ne închipuim ce poate fi prin colțuri departate și ascunse.

Știm ce a fost administrația românească în Basarabia. A fost un lung șir de abuzuri și de malonestități, fabrică de deputați, izvor de hoții, pămînt de exiliu, provincie nenorocită și năpastuită, unde se trimetează toți disgrățiați și toți nevoiții pentru treburile publice.

Dobrogea a luat locul Basarabiei. Aci, unde avem de a face cu atâtea popu-

laționi streine, în locca să se trimeată florea administratorilor noștri și departe de a canta, pe de o parte, să romanizăm provincia iar pe de alta să mulțumim pe streini, politica ce facem e cât se poate de detestabilă.

Nenorocirea este că, afară de vre-o două-trei restul prefectilor trimiși peste Dunăre au fost oameni de paie, favoriți nevolnici ai miniștrilor puternici, pensionari neputincioși și istoviți.

În loc, precum am mai spus-o, să avem în Dobrogea prefecti cu mintea ageră, cu inteligența întreagă, cu concepțiunea vie, trimetem invariabil, ori pe cei cari nu mai au loc dincoace de Dunăre, ori pe niște nenorociți cărora le mai lipsesc câte-va luni ca să implinească anii de pensie.

Aceste sub-valori patente, acești oameni mai puțin de cât mediocri, sint incapabili a pricepe rolul pe care îl au în Dobrogea și felul de administrație pe care trebuie să-l facă. Acești chițibușari de cancelarie se opresc în tot-d'una la amănunte, cusururile individuale îi impresionează, micile mărșăviri zilnice îi opresc în loc și le consumă toată activitatea.

În loc să arunce de sus priviri de vultur peste întreaga Dobrogea și să manieze cu o mână puternică acea varietate de neamuri, din potruva, densi se scoboara la nivelul lumii vulgare și își petrec tot timpul în hârțuiești de mahala, când cu o colonie când cu cealaltă.

De aci rezultă că atunci când administrația noastră voiește să fie energică, devine brutală și salbatică, nemulțumeste lumea și silește populațiunile să emigreze, precum se întâmplă cu turcii și Români; iar când administrația își închipuie că e prudentă și blajină, devine ridicul de slabă și ridicul de incapabilă, precum i s'a întâmplat adese-ori față de bulgarii din Tulcea.

Administratorii noștri nu cunosc secretul de a fi energici și demni, de a fi severi și drepti, de a ține sus drapelul țerei, fără a nemulțumi populațiile: lor le lipsește tactul indispensabil, care singur îi poate povățui când să strângă friul, când să-l mai slabească, când să facă concesii unei rase, când celei-lalte.

Dar să fim drepti și să nu uităm că dacă prefectii români s'au arătat, în general, atât de nuli, vina de capetenie este a guvernelor noastre.

Până acuma nu cunosc un singur șef

de guvern și un singur ministru de interne, care să fi avut un plan general cu privire la Dobrogea și care să fi indicat prefectilor politica permanentă ce au de urmat. Guvernele noastre încă nu știu ce însemnează pentru noi Dobrogea, care este valoarea ei politică și comercială, ce foloase putem trage din anexarea ei, cum o putem romaniza mai repede și mai ușor, pe care rasă trebuie să încurajăm și pe care să o descurajăm, cine ne sunt prieteni în Dobrogea și cine dușmanii, etc. etc. La toate aceste întrebări principale, nici un guvern n'a răspuns, ceva mai mult, cred că nici unul nu s'a gândit.

Dacă-i așa — și așa este — să nu mai învinovățim prefectii de cât cu măsură. Căta vreme ne vom mărșăviri a face politicianism prost căta vreme ne vom consuma activitatea în rivalități idiote și certuri de mahala, mai bună administrațiune nu o să avem.

Să privim lucrurile mai de sus și să înțelegem că cele ce se petrec acum în Dobrogea suat rezultatul politicii generale a guvernelor, iar nu consecința politicii parțiale a prefectilor.

(Adeverul)

SATIRA POLITICA

MARELE OM

Mițu Sturdza — așa mic cum este — vrea să devie om mare. Dar cum fie-care ambițios își alege un model pe care se încearcă să-l imiteze, așa și Mițu a pus mâna pe Alexandru Machedon.

Audind Mițu că vestitul euceritor, după ce a bătut pe oameni, s'a apucat să se războiască cu rații, cu furnicele și cu lacustele, și-a pus în minte ca să facă aidoma.

De aceea a intrat în tratări cu Grecii, cărora le-a făgăduit să declare cafeneaua Coloro de porto-franc, iar pe de altă parte a pus pe Stoicescu să zădărnicească negocierile și să provoace un conflict.

Acum ruptura e gata, iar Mițu, ajungându-și scopul, va intra în campanie și va da piept cu țării.

În sfârșit, va ajunge și până la nasul lui Mițu mitrasul de țări. VAX.

INFORMAȚIUNI

Voința Națională, organul oficios al guvernului ne aduce știrea că :

Ministerul domeniilor a numit o comisiune, compusa din d-nii: A. I. Locusteanu, directorul școlii superioare de medicina veterinara; Munteanu, directorul școlii de agricultara de la Herăstrău; Vasilescu, profesor la școala veterinara; Filip, dirigintele institutului

zotehnic de pe lângă școala veterinara; Radianu și Andronescu, inspectori domeniali, pentru a studia mijloacele cele mai bune pentru îmbunătățirea rasei animalelor din țară.

În scopul acesta, se va începe anul acesta cu încurajarea alerțarilor de cai din Dobrogea, organizarea, pentru la toamnă, a unei expozițiuni de animale la Constanța și înființarea unui deposit, de armăsari pentru toată Dobrogea.

Comisiunea s'a întrunit deja, ministrul domeniilor și a pus bazele pentru rezolvarea primelor două chestiuni.

La alegerea de consilieri județeni pentru Constanța au reușit d-nii C. Pariano și Hagi Ismail Osman, în plasa Constanța, d-nii Eustațiu C. Schina și Voicu Moțoiu în plasa Medjidie, d-nii Irimiu Ir. Popa și Ali Cadir în plasa Mangalia, d-nii Luca Oancea și Petrache Ionescu în plasa Hârșova, d-nii Niță Ionescu și Al. Malcoici Petrescu în plasa Silistra Nouă.

În județul Tulcea, d-nii Chiru Hiteff și Abram Bergman în plasa Sulina, d-nii Ghilan și Baboian în plasa Tulcea, d-nii Ivanciu Gabrovsky și D. Hagi Petroff în plasa Babadagk și d-nii Tanasache Radovici și Trandafir Iorga în plasa Maciu.

Conform legii Dobrogei, prefectura de Constanța va mai numi 2 consilieri și aceea de Tulcea 4, pentru ca numărul consilierilor să fie de 12 în fie care județ.

Ar fi bune ca d-nii prefecti să ție seama de elementele cari nu sunt destul de bine sau de loc reprezentate în consiliile județene, după cum s'a urmat tot-d'una.

Puterea obligă. Ne pare bine de alegerea d-lor C. Pariano, Irimia Popa și Luca Oancea, cultivatori mari și adânci cunoscători ai intereselor județului.

D-lu Coiciu a primit de la d-lu Ministru de interne un ordin observator, în care d-lu Ministru își exprima mirarea cum se permite d-lui Primar al Constanței să siluiască orașul a se întinde numai spre moșia a numitului Coiciu ?

Cum se face ca până și ministru invidiează, *ca și noi* profunda fericire a acestui provoslavnic, care nu urmărește, prin vândarea pământului său cu 10,000 lei hectarul, de cât miluirea și capătuirea săracimei, după cum însuși o spune cu emfaza în toate ocaziile ?

Fii pre pace, d-le Coiciu, nimenea nu te invidiează. Ești mai mult desprețuit

de cât de invidiat, pentru felul cum ai căutat și cauți să mai acumulezi bogății, trădând cu nerușinare, de 4 ani, interesele orașului, după ce ai călcat în picioare cele mai scumpe sentimente ale moralității creștine.

Și acest om mai vorbește și de ingraturitate!

* * *

Nici până azi nu s'a descoperit nimic în furtul celor 20.000 lei din prăvălia lui Leonida Baby, după strada Carol, de și se vorbește că se dăduse de urma unor polițe comerciale aflate în casa care s'a furat cu bani cu tot.

Asemenea nu s'a descoperit omorătorul bulgarului din Sariurt, care a fost pradat de 200 lei, fapt întâmplat ziua, aproape de marginele orașului Constanța.

Mai zilele trecute s'a furat din inșeși casa prefectului niște obiecte în valoare, și se, de mai multe mii de lei, fără a se fi putut descoperi nimic până acum. Stăm rău de tot cu siguranța publică. Păcat de atâția oficiali ai poliției represive și judiciare.

* * *

Un sfânt nou. — Primarul de Cerna-Voda, farmacistul Rădulescu, originar din Gobrova, și-a zugrăvit mutra alături cu sfinții, în interiorul bisericii românești zidită anul trecut și și-a turnat numele pe clopote, fără a fi contribuit cu un ban la facerea bisericii.

Ne așteptăm să vedem mâine, poimâine, când se va zugrăvi biserica nouă din Medjidia, un al 2-lea sfânt, în persoana lui Chemal Effendi, primarul de acolo și așa mai departe.

Ce este astăzi obrăznicie?

Parcă că dice unde-va prin ale rândurilor bisericești, că nu poate fi tălmăcit nici un sfânt, în viață fiind? Nu e nici o bidinea pentru mutra sfințeniei sale mucea.... Rădulescu?

* * *

În ziarul „Liberalul” de la 14 Ianuarie a. c. s'a publicat o corespondență conținând date intenționat false asupra numărului Ardeienilor și Bănățenilor stabiliți în Dobrogea și a emigrațiunii Mahometanilor.

Până vom reveni mai pe larg să cităm niște cifre oficiale. În anul 1894 s'au dat ca cifră oficială a ungarilor români stabiliți 1643 familii, iar acum se dă numai 1174, cu 469 familii mai puțin. Situațiunea județului Constanța pe anul 1895 ne dă 31830 Mahometani, iar cea pe anul 1896 ne dă numai 30412 suflete, deci o diferență în minus de 1428 suflete.

Unde este restul Românilor, domnule corespondent? și al Mahometanilor, domnule Muftiu. ce „Liberalul” îți mai dice și Episcop?

Cât pentru înșinările ce faceți la adresa unui fost consilier județean în două legislaturi, și amenințările cu parchetul, aceste arme *preu usate* nu prind la toți Dobrogenii.

Dealtminte, să așteptăm raportul ce ni se promite, asupra anchetei făcute.

* * *

Să dice că se caută un primar, pentru Constanța, și.... nu se găsește.

Doamne și sunt atâți veterani, pensionari și profesioniști, cărora le-ar prinde chiar bine și lefușoara de primar pe lângă clientelă sau pensie.

Lucrul se întârzie însă, pentru că, între prea multe oferte, alegerea e dificilă, pentru că nu se pot oferi de cât niște virtuți mai mult sau mai puțin usate, sau bagajul unor vorbării, de cele mai multe ori fără nici un miez, pentru că nimenea, în fine intrunesc calitățile *scipitoare*, ale actualului primar, iar cei ce le-ar introni își văd de trebă.

* * *

Se mai vorbește și de dizolvarea consiliului comunal. Dacă prefectul județului nostru este așa de dificil în alegerea unui primar, va fi și mai greu a se găsi 5 membri pentru comisia interimară. Răul rezida în legea organică a Dobrogei, din pricina căreia Românii deși constituie majoritatea relativă a orașului, nu pot pătrunde de cât câte unul din grație în consiliul comunal, ne-fiind între 270 alegători de cât vre-o 40 Români, o fi cunoscând, această stare de lucruri și actualul ministru de interne, d-l Vasile Lascari?

* * *

Într'unul din numerile trecute am promis că vom cerceta dacă d-l Stavri Dimitrescu, casierul județului Constanța a cumpărat pământuri de ale emigranților, după cum a fost acuzat de „Dreptatea”. Am cercetat și am constatat că d-sa n'a cumpărat de cât un singur loc de casă la Techir-ghiol, în valoare de 150 lei, și nimic mai mult.

BANCESCU și BELCIC

AVOCAȚI

Constanța, Strada Mircea-cel-Mare 8

ROMÂNIA

PREFECTURA JUDEȚULUI TULCEA

PUBLICAȚIUNE

D-nii Dumitru Chiriakov, Damian Nedef, Petre D. Nedef, Tudor Christa Carabagiac, Gheorghe Carabageac, Pavel Iacob Rosangic și Tudor Chiriac, solicitând a li se da autorizațiune de stabilirea lor definitivă în cotuna Tocsof, comuna Tocsof, plasa Babadag, acest județ.

Pentru a se putea avisa asupra acestor cereri, se publică spre cunoștința generală, ca în termen de 40 zile de astăzi, să se prezinte la prefectură a celui care ar avea motive de a contesta moralitatea sau a denunța alte fapte ce ar cunoște că cad în greutatea numiților.

Prefect girant, G. Cernescu.

p. Director, Ar. Marinescu.

No. 6403, 6404, 6405, 6406, 6407, 6408 și 6409 din 3 Octombrie 1896.

De Vinzare

Un local de prăvălie, compus din 1 despărțituri, situat în Panairul Medgidiei, poziția cea mai frumoasă din dosul Primăriei, în strada I-a la colț. La bălciul de toamnă am avut ca chiriași pe d-nii Nicolato și Luca P. Nicolescu, ambii toptangii de manufactură. Prăvăliile aduc un venit anual de 2400 lei.

Doritorii se vor adresa la subsemnatul proprietar din Cerna-Voda, strada Mircea-Vodă 42.

Cu stima Rade Teodor.

GEORGE BENDERLI

Licențiat în drept de la facultatea din Paris.—Avocat, str. Remus N. Opran.

C. N. TONEANU

AVOCAT

Galați, str. Domneasca